

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10331/2023
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Ступар, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Општинско правобранилаштво Бачки Петовац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/19 од 30.11.2022. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/19 од 30.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/19 од 30.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 668/2019 од 12.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име плаћања незаконито уведеног и наплаћеног самодоприноса у Месној заједници „Маглић“ за период од 01.01.2008. године до 31.12.2012. године тужиоцу АА исплати на име главног дуга 65.835,23 динара са законском затезном каматом од 04.12.2018. године до исплате, као и законску затезну камату обрачунату до 04.12.2018. године од 77.306,25 динара и тужиоцу ББ на име главног дуга 69.210,53 динара са законском затезном каматом од 04.12.2018. године до исплате, као и законску затезну камату обрачунату до 04.12.2018. године од 82.840,99 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужицима накнади трошкове поступка 50.652,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2084/19 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да на име плаћања незаконито уведеног и наплаћеног самодоприноса у Месној заједници

„Маглић“ за период од 01.01.2008. године до 31.12.2012. године тужиоцу АА исплати на име главног дуга 65.835,23 динара са законском затезном каматом од 04.12.2018. године до исплате, као и законску затезну камату обрачунату до 04.12.2018. године од 77.306,25 динара и тужиоцу ББ на име главног дуга 69.210,53 динара са законском затезном каматом од 04.12.2018. године до исплате, као и законску затезну камату обрачунату до 04.12.2018. године од 82.840,99 динара. Као и захтев тужилаца за трошкове парничног поступка са законском затезном камаатом од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка од 19.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, јер је правно схватање другостепеног суда, изнето у побијаној одлуци, у складу са становиштем о правном дејству одлука Уставног суда, које по правилу делују *ex tunc* (чл. 59. и 60. Закона о Уставном суду). Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство *ex tunc* утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само на основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, а што у конкретном случају није учињено. Повраћај исплаћених износа месног самодоприноса непосредном применом Одлуке о увођењу самодоприноса за подручје Месне заједнице „Маглић“, за коју је утврђено да није у сагласности са Уставом и законом, не може се тражити ни по основу одговорности из члана 172. став 1. ЗОО, нити применом института стицања без основа из члана 210. став 2. тог закона. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа у овој правној ствари, поднета је 24.01.2019. године, Вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца појединачно, који нису јединствени супарничари према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужилаца није дозвољена.

Иако је побијеном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**